

som har millioner og atter millioner af menneskeliv på samvittigheden.

Tørklædet er et religiøst symbol, og det kan man have mange meninger om, men efter min overbevisning kan man ikke sammenligne tørklæder med hagekors og hammer og segl. Som jeg tidligere har givet udtryk for, tager jeg derfor afstand fra den sammenligning. Det var det, jeg svarede, og derfor kan jeg fuldstændig og totalt afvise de påstande, der har været om, at jeg ikke har brugt ordet afstand. Det fremgår meget klart af, hvad jeg har svaret. Det er det, jeg er blevet spurgt om. Det er det, jeg har svaret på.

Efter min besvarelse erklærede hr. Niels Helveg Petersen som ordfører for forespørgerne sig tilfreds med min besvarelse. Således opmuntret fremlægger hr. Troels Lund Poulsen så på Venstres, Konservatives og Dansk Folkepartis vegne et forslag til vedtagelse, som siger, at Folketinget tager statsministerens klare besvarelse til efterretning. Og da hr. Niels Helveg Petersen jo erklærede sig tilfreds med besvarelsen, kunne man så mene, at hr. Niels Helveg Petersen og måske også andre kunne støtte en sådan vedtagelse, der tager det til efterretning, som hr. Niels Helveg Petersen har erklæret sig tilfreds med.

Så jeg må sige, at jeg synes, det er særdeles tilfredsstillende, at der altså ved afslutningen af denne debat under alle omstændigheder er et flertal i Folketinget, som tager det, jeg på regeringens vegne har svaret på det spørgsmål, der er stillet, til efterretning.

Så er der nogle, der siger: Jamen hvis nu nogle af Folketingets medlemmer tager det til efterretning uden at være enig i det, er det så ikke et problem? Det kan jeg da ikke se. Jeg er blevet stillet et spørgsmål om, hvad regeringens holdning er. Det er udtrykt krystalklart. Hr. Niels Helveg Petersen har erklæret sig enig i det. Og det tager Folketinget så til efterretning. Det er da en logisk udgang på en debat. Man stiller regeringen et spørgsmål, man får regeringens svar, og det tager Folketinget til efterretning.

Så synes jeg i øvrigt, at det er rigtig godt, at Folketinget så i forlængelse af det også beslutter at understrege værdierne ytringsfrihed og religionsfrihed. Det synes jeg i det hele taget er overordentlig tilfredsstillende.

Men så vil jeg godt sige: Er det egentlig rimeligt, at Folketinget sådan skal tage stilling til folketingsmedlemmers udtalelser eller folketingsmedlemmers handlinger? Vi kan få travlt, hvis vi skal til at have en forespørgselsdebat, hver gang et folketingsmedlem siger noget eller gør

noget, som vi ikke måtte være enige i. Vi kunne få rigtig travlt.

Jeg vil godt tage et konkret eksempel. Et folketingsmedlem, fru Elsebeth Gerner Nielsen, opførte for et stykke tid siden noget, som er blevet kaldt et mediestunt, ved at iføre sig et tørklæde. Og se, så kunne man spørge sig selv: Jamen gjorde fru Elsebeth Gerner Nielsen det, fordi tørklædet er et religiøst symbol?

Jeg skal med det samme tilstå, at jeg ikke kender fru Elsebeth Gerner Niensens religiøse tilhørsforhold, men mig bekendt er det ikke islam. Altså er det svært at se, at dette at iklæde sig tørklædet kan have været for at demonstrere tørklædet som religiøst symbol. Der hersker vist ingen tvivl om, at det, fru Elsebeth Gerner Nielsen gjorde, var at bruge tørklædet som et politisk symbol.

Kl. 13.45

Og så synes jeg, det vil jeg gerne give klart udtryk for, at det er et problem, hvad fru Elsebeth Gerner Nielsen gjorde, så er det et meget stort problem. For så bliver tørklædet pludselig forvandlet fra at være et religiøst symbol til at være et politisk kampmiddel, oven i købet et særdeles betænkeligt politisk kampmiddel. For hvad er det for et signal, fru Elsebeth Gerner Nielsen sender?

Jeg kunne ikke lade være med at tænke på det her forleden, da en af tv-kanalerne bragte en reportage fra Teheran i Iran og kunne berette om, hvordan et påklædningspoliti stopper kvinder, der ikke er tækkeligt og moralsk og religiøst korrekt påklædte. Da tænkte jeg ved mig selv: Hvad mon disse kvinder, som nu bliver stoppet af påklædningspolitiet i Teheran, egentlig tænker om folketingsmedlem, fru Elsebeth Gerner Niensens stunt i København? Jeg tager kraftigt afstand fra fru Elsebeth Gerner Niensens mediestunt.

Men får det mig så til at mene, at Folketinget skal tage stilling til fru Elsebeth Gerner Niensens handlinger i en forespørgselsdebat? Nej, overhovedet ikke. Jeg vil stærkt fraråde, at Folketinget skulle holde forespørgselsdebat om at tage stilling til det. Men det ville være præcis det samme som det. Det Radikale Venstre nu har gjort ved at rejse en forespørgselsdebat om et andet folketingsmedlems udtalelser. Det er grundlæggende nøjagtig det samme.

Nu synes jeg ærlig talt, at det måske er på tide, at Folketingets medlemmer anerkender, at vi altså lever i et frit folkestyre, hvor man har lov til at komme med udtalelser, som man så må stå til ansvar for over for vælgerne, og hvis man